

Landelijke agenda zorg & veiligheid

Perspectief 2025

De landelijke agenda zorg en veiligheid 'Perspectief 2025' is een initiatief van de landelijke stuurgroep **Zorg en Veiligheid**

Met ondertekening verplichten de partners zich om zich in te spannen voor het aansluiten van hun werkwijze, op zowel landelijk als regionaal niveau, op de landelijke agenda zorg en veiligheid: Perspectief 2025. De landelijke agenda zorg en veiligheid geldt daarbij als richtsnoer. De ondertekeningen worden op de laatste pagina's weergegeven.

Wat:

Landelijke agenda zorg en veiligheid: perspectief 2025

Waarom:

Betere samenwerking in het zorg- en veiligheidsdomein helpt de (kwetsbare) inwoner en heeft een positief maatschappelijk en financieel effect (betere kwaliteit van leven en minder overlast en veiligheidsproblemen).

Voor wie:

Er is een aanzienlijke groep inwoners met een opeenstapeling van persoonlijke problemen met een zorg- en veiligheidscomponent. De oorzaken en gevolgen lopen dwars door elkaar heen en zijn even divers als hardnekkig: psychische klachten, verslavingen, falende maatschappelijke integratie, hoog gevaarsrisico of een combinatie hiervan, soms gepaard met een verstandelijke beperking.

Door de complexiteit van de problematiek en de daaruit volgende veelheid van betrokken partijen ontvangt deze groep onvoldoende passende zorg en/of ondersteuning. Dit leidt soms tot moeilijk of gevaarlijk gedrag voor hunzelf en voor hun omgeving. Soms resulteert dit in slachtoffers of daders van zaken als misbruik en mishandeling of ander crimineel gedrag. Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van huiselijk geweld, kindermishandeling, radicalisering, stalking, ex-partnergeweld of bedreiging van bestuurders/ professionals.

Hoe:

Bij deze multiproblematiek is een domeinoverstijgende aanpak nodig. Het gaat steeds om ernstige én verschillende problemen in één casus die veel inzet en zorg van professionals vergen. De benodigde domeinoverstijgende aanpak is momenteel vaak een ingewikkelde keten- of netwerksamenwerking in een complex speelveld met diverse zorg- en veiligheidspartners. Er is in de praktijk een uitgebreide systeemwereld ontstaan. Voor de inwoner in kwestie en zijn naaste omgeving, burens en wijk, is het absoluut noodzakelijk dat deze partners hun inzet op elkaar laten aansluiten om duurzaam de problemen op te lossen.

Op basis van de landelijke agenda worden er steeds scherpe afspraken gemaakt over de prioriteiten die worden aangepakt; de ambitie is om extra aandacht te besteden aan het concreetiseren van oplossingsrichtingen. Samenwerken, elkaar versterken en afmaken waar we aan beginnen is het devies. Daarnaast wil de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid voor de regio's als platform met het Rijk dienen om knelpunten uit de praktijk te agenderen en vice versa.

De uitdaging:

Als landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid spannen we ons er gezamenlijk voor in om gedurende de levensloop van een persoon, deze in beeld te hebben en weer te houden als dat nodig is, op zoek te gaan naar de oorzaak van zijn/haar zichtbare (gevaarlijke) gedrag en de juiste ondersteuning en (zorg) interventies te geven en waar nodig grenzen te stellen. Op deze manier is er aandacht voor de persoon, zijn familie, omgeving en de maatschappij.

Perspectief 2025:

In 2025 heeft iedere regio een persoons- en systeemgerichte aanpak voor de doelgroep als boven omschreven met bijbehorende huisvesting, zorg en ondersteuning.

We focussen daarbij op versterking van de regionale regio (1) én het aanreiken van de handvatten voor professionals om goed te kunnen samenwerken en tijdig op- en af te schalen (2).

Landelijk zorgen we ervoor dat de noodzakelijke randvoorwaarden op orde zijn waarbij het principe leidend is dat we het iedere dag een beetje eenvoudiger willen organiseren in de samenwerking. Deze in teek sluit aan op de position papers van de politie en de VNG, de visie 2030 van VGN, de ambities van Reclassering Nederland, het vergezicht vanuit Zorgverzekeraars Nederland op de GGZ en het waardenetwerk Zorg en Veiligheid van de Nederlandse ggz.

Inleiding

Om mensen met complexe problemen op het snijvlak zorg en veiligheid zo snel mogelijk passende hulp te bieden is het noodzakelijk dat de domeinen zorg, veiligheid, sociaal domein en straf goed op elkaar aansluiten en indien nodig intensief met elkaar samenwerken bij het aanpakken van problematiek. Dat gebeurt door verschillende partners in de wijk en lokaal, regionaal en landelijk op zowel bestuurlijk als op organisatorisch niveau én in de uitvoering. De grote maatschappelijke opgaven van deze tijd kunnen namelijk alleen in partnerschap worden aangepakt, vooral in de huidige tijden van economische krimp en grote onzekerheid als gevolg van COVID-19. Zorg- en veiligheidspartners zijn van elkaar afhankelijk voor het behalen van het resultaat.

Verschillende inspectierapporten van onder meer de zaken Bart van U. (moord op mevrouw Borst), Philip O. (dodelijk steekincident in Amsterdamse metro), Michael P. (verkrachting en moord op Anne Faber) en Bekir E. (stalking en moord op Humeyra) bevestigen de noodzaak van een goede samenwerking. Ook de Onderzoeksraad deed die bevestiging op basis van [een onderzoek naar de veiligheid van mensen met een ernstige psychische aandoening en hun omgeving](#).

Afgelopen jaren is er veel praktijkkennis ontwikkeld over goede samenwerking tussen verschillende disciplines

op straf en zorg. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid concludeert dat er behoefte is aan een vervolgstap nu de verschillende partners elkaar steeds beter weten te vinden, elkaar steeds beter begrijpen en steviger met elkaar verbonden zijn. De toenemende belangstelling hangt samen met een aantal landelijke ontwikkelingen:

- de decentralisaties en transformatie in het sociaal domein (samen leren op basis van de transformatie-uitgangspunten zoals die de afgelopen vijf jaar zijn ontwikkeld);
- de ambulantisering van de ggz;
- het prominenter landelijk agenderen van een aantal specifieke zorg- en veiligheidsthema's:
- de aanpak van personen met verward gedrag,
- de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling,
- de implementatie van de levensloopfunctie (en de ketenveldnorm voor de personen met verward gedrag en een veiligheidsrisico),
- de aandacht voor complexe problematiek waardoor mensen met geestelijke, verstandelijke of psychogeriatrische beperkingen vaak tussen wal en schip vallen,
- de aanpak van arbeidsuitbuiting en mensenhandel,
- de ondersteuning bij de re-integratie van gedetineerden,
- de vereenvoudiging van de jeugdbeschermingsketen.

Er is behoefte aan een vervolgstap om in gezamenlijkheid de (lokale) infrastructuur voor verdere samenwerking en uitvoering te ondersteunen.

En er is goed nieuws: nog nooit hebben zoveel partners aan de verschillende bestuurlijke tafels vanuit eenzelfde gevoel van urgentie gewerkt aan de verbinding met zorg, veiligheid, sociaal domein, en straf.

Niet eerder zijn er zoveel succesvolle projecten uitgevoerd en vastgelegd. Om er enkele te noemen:

- In het noorden werken 39 gemeenten samen met DJI en Reclassering en hebben een re-integratieplan voor aanvang detentie. De helft van de veroordeelden werkt er aan mee.
- In de regio Zaanstreek-Waterland hebben gemeenten samen met partners uit het zorg- en veiligheidsdomein de handen ineen geslagen om te werken aan het uitgangspunt één gezin, één plan en één regisseur om betere ondersteuning te bieden aan (kwetsbare) inwoners.
- In de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling zijn grote stappen gezet met de visie gefaseerde ketenzorg en een kwaliteitskader voor lokale (wijk)teams en gemeenten.
- In regio Rotterdam-Rijnmond is onderzocht of het haalbaar is om het aantal risico taxatie-instrumenten dat de verschillende organisaties gebruiken te verminderen en in ieder geval het gesprek aan te gaan dat organisaties vanuit zorg en veiligheid risico's anders inschatten en hanteren.
- Grote stappen zijn gezet op [privacy en gegevensuitwisseling](#). Het samen trainen en het ontwikkelen van gezamenlijke producten levert aantoonbare meerwaarde op die professionals concrete handvatten bieden bij gegevensuitwisseling.

Voor de partners van de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid is deze periode het moment om gezamenlijk richting te geven aan de structurele borging van de pilots en opgedane gedeelde ervaringen in de regio (onder andere voortkomend uit het actieprogramma Personen met Verward Gedrag van ZonMw en het programma Koers en kansen voor de sanctie-uitvoering). Uit al deze succesvolle projecten zijn namelijk een aantal werkende bestanddelen te destilleren waarvoor de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid zich wil inzetten om naar structurele borging te gaan. Dat betekent dat de landelijke agenda aansluit bij andere lopende programma's en ook in de toekomst die verbindingen bevordert, zoals bij de voorgenomen voortzetting van het actieprogramma Personen met Verward Gedrag.

Stip op de horizon: één overlegtafel voor complexe casuïstiek (zoveel als mogelijk met de direct betrokkenen) en één overlegtafel die de randvoorwaarden voor succesvolle samenwerking borgt

Om het werk voor professionals beheersbaar en eenvoudiger te maken dienen geen nieuwe systemen opgetuigd te worden, maar dienen de huidige overlegtafels versterkt en gebundeld te worden. Uitgangspunt is dat er een goede infrastructuur beschikbaar moet zijn waar partijen met elkaar, op casusniveau, tot passende oplossingen komen voor inwoners met complexe casuïstiek op het zorg- en veiligheidsdomein. De beste werkmethode kan per situatie verschillen, zo is er mogelijk een andere voorkeursaanpak in het jeugddomein dan in het volwassenendomein. De zorg- en veiligheidshuizen zijn een geschikte plek voor de samenkomst van deze domeinoverstijgende problematiek en zijn de afgelopen jaren gegroeid in hun rol als spil in het netwerk. De doorontwikkeling van de zorg- en veiligheidshuizen blijft hoog op de agenda staan (zie ook Meerjarenagenda zorg- en veiligheidshuizen 2021-2024).

Daarnaast moeten uitvoerend professionals, management en bestuur erop kunnen vertrouwen dat financiers met elkaar de goede infrastructuur regelen om op casus- en gezinssysteem niveau tot passende oplossingen te komen. Daarvoor willen we de regionale samenwerkingsverbanden benutten waarin financiers met elkaar tot afspraken komen over structurele samenwerking in de regio. Het is zaak deze samenwerkingsverbanden, inclusief overlegstructuur, door te ontwikkelen tot de tafels waar inkoop wordt georganiseerd en de randvoorwaarden om goed op- en af te schalen worden gerealiseerd. De financiers die aan tafel zitten zijn de zorgverzekeraars, zorgkantoren en gemeenten, en indien nodig is er in contact met het ministerie van Justitie en Veiligheid, de Dienst Justitiële Inrichtingen en het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Deze regionale overlegstructuur is vorig jaar in het leven geroepen ('[Samenwerkingsagenda zorgverzekeraars en gemeenten](#)', november 2019). Het is zaak deze structuur de komende jaren door te ontwikkelen en zo min mogelijk

parallele overlegstructuren in het leven te roepen. De partijen die met elkaar in de regio tot oplossingen moeten komen zijn veelal landelijk opererende organisaties. Denk aan politie, openbaar ministerie en reclassering. We hebben er baat bij als er een eenduidige structuur is in alle regio's, waarbij er – vanzelfsprekend – ook ruimte is voor de couleur locale. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid zet zich in voor het best werkbaar schaalniveau voor de verschillende partners: het juiste vraagstuk op de juiste plek. Daarbij wordt gekeken naar het meest geschikte schaalniveau voor regionale samenwerking zoals de veiligheidsregio's of de arrondissementen. Dat betekent ook dat voor partners die landelijk opereren zij zich zullen inzetten om aan te sluiten bij de regio in de regio. Voor de regio's geldt het dat zij zich mogelijk moeten aansluiten bij de landelijke sturing op een aantal thema's die in de regio niet beheersbaar is, bijvoorbeeld bij de organisatie van beveiligde bedden of de landelijke inkoop van forensische zorg. Vanzelfsprekend is het uitgangspunt bij de landelijke sturing een goede aansluiting bij de behoeften op regionaal niveau.

Wil de samenwerking tussen domeinen verder versterkt kunnen worden dan moeten we verder investeren in een robuuste aansluiting op verschillende niveaus (zogenoemde koppelvlakken). Niet alleen om hiermee de vraagstukken over informatiedeling te minimaliseren, maar ook om de professionals een betere infrastructuur te bieden om domeinoverstijgend samen te kunnen werken. Belangrijke koppelvlakken zijn de aansluitingen tussen ZSM en Veilig Thuis, en tussen de politie en sociale wijk- en (forensische) FACTteams. Voor de complexe casuïstiek met een zorg- en veiligheidscomponent is dit koppelvak het zorg- en veiligheidshuis. Het is daarbij goed om op te merken dat het altijd blijft gaan om mensenwerk in relatie tot elkaar, dat geldt nog sterker in situaties van complexe casuïstiek. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid investeert daarom in elkaar om elkaars werelden en taal goed te begrijpen. Vanuit diverse partners wordt daarin al ondersteuning geboden middels verschillende methoden en werkwijzen. In de aanpak bij huiselijk geweld en kindermishandeling is dat bijvoorbeeld de visie gefaseerde ketenzorg, vanuit preventie van radicalisering en polarisatie wordt veelal het preventieclassificatiemodel gebruikt en een ander voorbeeld is het op- en afschalingsmodel AVE (Aanpak ter Voorkoming van Escalatie).

Functie van de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid

De partners van de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid benoemen met de landelijke agenda hun taak en verantwoordelijkheden om de professionals in de regio's beter te bedienen. Tegelijkertijd blijken soms in de regio een aantal problemen (nog) niet oplosbaar. En wordt er voortdurend (af en toe zelfs discongruent) beleid, regelgeving en (landelijke) programma's over deze doelgroep uitgestort. De stuurgroep Zorg en Veiligheid zet zich daarom in voor congruentie in opdrachtverstrekking richting betrokken partijen en dat er vanuit een gezamenlijke visie wordt geopereerd. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid wil daarnaast voor de regio's als katalysator richting het Rijk fungeren om de knelpunten in de praktijk te agenderen en signalen af te geven. Zoals dat de teveel opgelegde (landelijke) programma's bijdragen aan versnippering in de regio in plaats van de gevoelde behoefte aan meer samenhang. Daarmee wordt eveneens gehoor gegeven aan de oproep van de bewindspersonen om hen te helpen om wetten en systemen beter op elkaar aan te sluiten. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid is daarmee een platform om op efficiënte wijze en in gezamenlijkheid met het Rijk de complexe problematiek op te lossen.

Focus bepalen

Onderdeel van onze visie is dat we ons focussen op twee concrete acties waar de partners van de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid zich gezamenlijk voor inspinnen zowel op bestuurlijk en organisatorisch niveau als in de uitvoering, landelijk, regionaal en waar mogelijk lokaal. Dit brengt versnelling aan in de regio's en geeft landelijke partners een kader op welke punten landelijk de randvoorwaarden (nog) beter geregeld moeten.

Deze prioriteiten zijn 1) regie in de regio en 2) domeinoverstijgende samenwerking door professionals bij het op- en afschalen. In wat volgt worden de prioriteiten verder uitgewerkt.

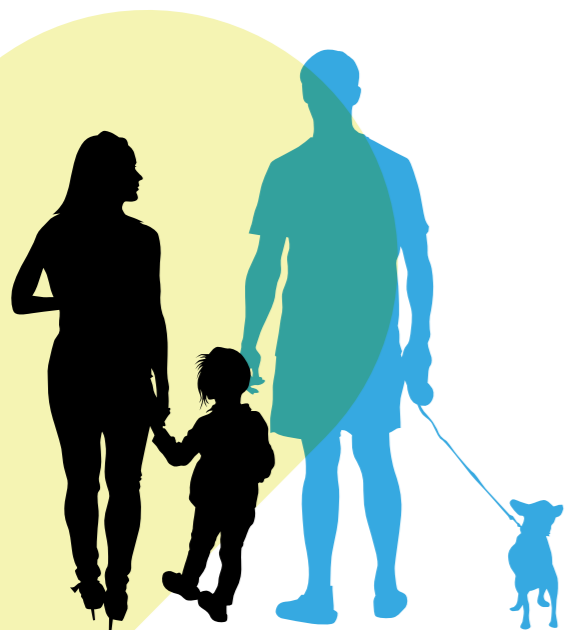
“We zijn ons als landelijke stuurgroep bewust van de ingewikkeldheid die we soms zelf organiseren. Zo zijn er verschillende wetten, systemen, opdrachten en organisaties die niet altijd even goed op elkaar aansluiten. Kwetsbare inwoners hebben daar last van en weten vaak niet welke weg ze dan moeten bewandelen voor de juiste begeleiding. Dat leidt tot onbegrip. De oorzaak daarvan ligt niet bij de individuele persoon maar aan de samenleving en hoe deze is ingericht. Een vervelend neveneffect daarbij is de stigmatisering die dat onbegrip met zich meebrengt. We voelen ons daarvoor verantwoordelijk en willen daarom met deze landelijke agenda, vanuit dat perspectief, bijdragen aan een inclusieve en toegankelijke samenleving.”

1

Regie in de regio

Iedere regio heeft in 2025 een goed werkende aanpak voor inwoners (en hun gezin) met complexe problematiek op het snijvlak van zorg en veiligheid. Partners weten elkaar te vinden en laten niet los voordat er een oplossing is. Daarbij wordt vanuit de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid gezocht naar de juiste sturing op de regionale regie. Een voorbeeld is zichtbaar in het beschermd wonen en jeugd domein met mogelijke nieuwe wettelijke verplichtingen voor bovenregionale samenwerking en anderzijds een norm voor opdrachtgeverschap die richting geeft aan regionale samenwerking. De manier waarop je op de juiste wijze regie voert staat hierbij centraal.

Daarvoor zetten we in op het realiseren dat er in iedere regio tenminste drie randvoorwaarden geregeld zijn:

1. Domeinoverstijgende financiering is mogelijk: inkoopnetwerk specialistisch

In iedere regio weten zorginkopers vanuit verzekeraars, zorgkantoren en gemeenten elkaar te vinden zodat zorg, bescherming, beveiliging, ondersteuning en huisvesting ook uit verschillende (maar niet onafhankelijke) bronnen worden gefinancierd. Indien wenselijk is er contact met het ministerie van Justitie en Veiligheid en de Dienst Justitiële Inrichtingen (bijvoorbeeld bij forensische zorg) of met het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. De regionale aanspreekpunten zoals afgesproken in de samenwerkingsagenda zorgverzekeraars en gemeenten zijn het ankerpunt die dit gaan realiseren en hiervoor zorg gaan dragen. De positionering en equipering van deze regionale aanspreekpunten verdient structureel aandacht op de landelijke agenda. Dit netwerk is primair gericht op inkoop en het goed op- en af kunnen schalen en zorgt ervoor dat er in iedere regio voldoende aanbod is voor de doelgroep: de inwoners die bij onvoldoende ondersteuning een gevaar voor zichzelf of anderen vormen. Een landelijk escalatiepunt is beschikbaar voor zaken waar de regio ondanks goede samenwerking niet uitkomt. 'Nee' is geen antwoord: er is altijd plek.

2. Verbinding bestuurders straf, veiligheid en zorg: bestuurlijke tafel

De bestuurlijke context: iedere regio voert bestuurlijke regie en regelt de bestuurlijke afstemming tussen het openbaar ministerie, de gemeenten, de politie, de justitiële inrichtingen en de zorgaanbieders waaronder GGZ- en VG- instellingen en Veilig Thuis. Er is niet alleen de traditionele driehoek die bij elkaar komt vanuit veiligheid, er is ook een gezamenlijke "vluchtheuvel" in iedere regio waar zorg, veiligheid, sociaal domein en straf elkaar bestuurlijk ontmoeten en niet-vrijblijvende afspraken maken over thema's zoals door- en nazorg van gedetineerden, sluitende aanpak van personen met verward gedrag en huiselijk geweld en kindermishandeling. Het gaat hierbij expliciet niet om de organisatie van een nieuw overleg, maar aansluiting bij de bestaande regionale gremia. Regionale besturing in het kader van de wet verplichte ggz maakt onlosmakelijk onderdeel uit van deze bestuurlijke context. Vanzelfsprekend is de bestuurlijke tafel nauw verbonden met beleid en uitvoering zodat de vraagstukken sneller en beter kunnen worden opgepakt.

3. Verbinding ZSM, Veilig Thuis en zorg- en veiligheidshuizen: structurele borging van de zorgcomponent

Voor de kwetsbare inwoners met veiligheidsrisico is nauwe aansluiting tussen de zorg- en veiligheidshuizen en de ZSM-tafel en in het geval van partnergeweld en/of kindermishandeling in ieder geval Veilig Thuis relevant. De zorg- en veiligheidshuizen kunnen bij de complexe doelgroep een cruciale rol vervullen in de verbinding tussen zorg- en veiligheidspartners. De ambitie is om tijdig de juiste zorg en begeleiding te bieden zodat er geen veiligheidsgevaar ontstaat. De aansluiting van zorgaanbieders is daarom cruciaal en iedereen is geholpen als zij complexe domeinoverstijgende casuïstiek in een eerder stadium kunnen aanbrengen. De versteviging van de positionering en equipering van de zorg- en veiligheidshuizen verdient structureel aandacht op de landelijke en regionale agenda's. Dat is belangrijk om de complexe domeinoverstijgende casuïstiek goed te kunnen begeleiden. In de eerste plaats zijn hiervoor de regio's aan zet, tegelijkertijd gaan we zowel regionaal als landelijk het gesprek niet uit de weg over de randvoorwaarden om een stevige infrastructuur voor zorg en veiligheid te kunnen realiseren.

Samenvattend betekent deze derde randvoorwaarde

- De partners doen er alles aan om regionaal een goede verbinding tot stand te brengen tussen de ZSM tafel, het zorg- en veiligheidshuis en Veilig Thuis;
- Inzet is dat de zorg- en veiligheidshuizen beschikken over voldoende mandaat en budget om hun proces-regie en basistaken te kunnen uitvoeren.

2

Samenwerking in uitvoering & op- en afschaling

In de meeste regio's is inmiddels ervaring opgedaan met het werken met complexe casuïstiek. Ook zijn er in de afgelopen periode enorme stappen gezet op het omgaan met privacy en het zorgvuldig uitwisselen van gegevens. Ondanks de enorm trieste aanleiding leren we van een goede evaluatie van complexe situaties. Verschillende partners moeten zich iedere dag realiseren dat hun eigen interventie effect heeft op interventie van een andere partij. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid streeft ernaar dat het te grote aantal (casus) overleggen stopt, dat de verbinding tussen relevante professionals met de sociale wijkteams vanzelfsprekend is en dat iedere professional de weg naar het hoogste escalatieniveau als vanzelfsprekend weet te vinden en er gebruik van maakt indien nodig. De professionals worden daarin ten volle ondersteund.

Daarvoor zetten we in op het realiseren dat er tenminste vier randvoorwaarden geregeld zijn:

1. Duidelijkheid voor professionals over gegevensuitwisseling

De professionals moeten over de benodigde kennis en vaardigheden beschikken om adequaat te kunnen handelen en beslissingen te kunnen nemen: een handelingsperspectief. Met name als het gaat over gegevensuitwisseling in het zorg- en veiligheidsdomein valt hierin winst te behalen. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid gaat investeren in een zorgvuldige inrichting van de gegevensverwerking vanuit één herkenbare benadering.

2. Iedere regio heeft procesregie op orde

Er wordt gewerkt met integrale, continue en duurzame regie waarbij er goede afstemming is tussen de verschillende (regie)partners zoals zorg- en veiligheidshuizen, zorgaanbieders, justitiële inrichtingen en reclasseringsorganisaties. Goede werkafspraken in relatie tot de casusregie is noodzakelijk. Hierbij wordt telkens kritisch gekeken naar wie de regierol op dat moment het beste kan vervullen, en indien nodig wordt er doorgeschakeld. De inwoner/cliënt doorloopt namelijk altijd een groter traject dan alleen die bij één individuele organisatie. Die overgang met de desbetreffende partners wordt zo goed mogelijk voorbereid en overgedragen: we laten pas los als we zeker weten dat de ander het heeft overgenomen. Vroegsignalering en preventie zijn daarbij het ultieme doel.

3. Iedere regio heeft inzicht in de (casus) overleggen

Elke regio moet inzicht hebben in de (casus)overleggen en de personen/problematiek die daar besproken wordt zodat de juiste partners elkaar snel en efficiënt op de juiste plek weten te vinden en daarbij van toegevoegde waarde kunnen zijn (denk aan (casus)overleggen vanuit centrum seksueel geweld, MDA++, zorg- en veiligheidshuizen, Wvggz, NIFP, DJI en OM, instellingen voor beschermd wonen).

4. We zetten landelijk in op 'Regionaal inzicht in de woonzorg-opgave'

Huisvesting en dagbesteding (of werk) zijn een belangrijke pijlers in de aanpak van multiproblematiek: het verlaagt de kans op recidive/terugval en brengt rust & structuur van waaruit verder kan worden gebouwd. Inzicht in de woonzorgopgave voor de doelgroep is daarom een onmisbare randvoorwaarde voor de juiste begeleiding. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid gaat onderzoeken welke instrumentarium hierbij behulpzaam is. Dit wordt in samenspraak met het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties gedaan.

Actie

Om de grote ambitie van de landelijke agenda in 2025 te bereiken wordt er per jaar een aantal prioriteiten benoemd. Dat helpt in het aanjagen en vaart houden van de acties. Pas als deze prioriteiten voldoende zijn gerealiseerd in de ogen van de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid worden er nieuwe prioriteiten benoemd. Hierbij wordt in 2021 uitgegaan van de mogelijkheden binnen de beschikbare middelen, een eventuele verdere financiële uitwerking om te komen tot de gezamenlijke acties wordt later uitgewerkt.

Prioriteitenagenda 2021

Stem laten horen in volgende kabinetsperiode

De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid laat haar landelijke agenda en ambitie gelden in de volgende kabinetsperiode. Doel van deze actie is om de samenwerking met de bewindspersonen verder te verstevigen en bestuurlijk bij elkaar te komen voor de verbinding van zorg en veiligheid. Voor de problematiek rondom huisvesting en opvang wordt samenwerking gezocht met de desbetreffende partners zoals het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Valente en Aedes. De eerste samenwerkingsafspraken met Aedes hierover zijn inmiddels in ontwikkeling.

Gezamenlijke aandacht voor goede door- en nazorg van gedetineerden

De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid zet zich in om de regie in de regio en samenwerking in uitvoering en op- en afschaling te versterken als het gaat om de door- en nazorg van gedetineerden.

- De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid draagt bij aan de totstandkoming van regionale samenwerkingsverbanden van gemeenten, 3RO, DJI en eventuele andere partners voor de uitvoering van het bestuurlijk akkoord 'Kansen bieden voor re-integratie'.
- Met de invoering van de Wet Straffen & Beschermen wordt de manier waarop gevangenisstraffen worden uitgevoerd veranderd, en wordt de samenwerking tussen verschillende partners om de gedetineerden te ondersteunen nog urgenter. De coördinatie van de Wet vindt plaats vanuit het ministerie van JenV. De landelijke stuurgroep draagt waar mogelijk bij aan een goede implementatie zodat de Wet helpend is voor de gedetineerden, en ook voor de professionals.

Integrale multidisciplinaire aanpak hoog risicogroep (top 1500)

De groep personen met complexe problematiek en hoog risico is divers. Uit de praktijk blijkt dat het vaak lastig is om passende zorg op de juiste plek te krijgen. Afgelopen tijd zijn hier goede landelijke ontwikkelingen in geweest, bijvoorbeeld met de beoogde invoering van de ketenveldnorm levensloopfunctie en beveiligde intensieve zorg en het convenant capaciteit beveiligde bedden geestelijke gezondheidszorg en gehandicaptenzorg. De zorg- en veiligheidshuizen vervullen een cruciale rol. Maar de problematiek is nog niet volledig opgelost: de implementatie in de regio's is nog gaande. Het uitgangspunt is vroegsignalering en preventie. De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid zet zich in om in de implementatiefase de regie in de regio's en samenwerking bij uitvoering en op- en afschalen te ondersteunen.

Gegevensdeling & privacy

De landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid gaat investeren in een zorgvuldige inrichting van de gegevensverwerking vanuit één herkenbare benadering. De afgelopen jaren is er veel vooruitgang geboekt met een goede inrichting van de gegevensverwerking binnen de zorg- en veiligheidshuizen. Daar ligt een aanpak aan ten grondslag om het juridische te verbinden aan de praktijk en professionals van handelingsperspectieven te voorzien. Die aanpak leent zich goed voor de analyse en inrichting van de gegevensverwerking bij andere tafels en op andere thema's, en voor de inrichting van de gegevensuitwisseling tussen verschillende tafels, bijvoorbeeld in het kader van op- of afschaling. Daarmee wordt helderheid geboden aan de professionals over de ruimte die ze hebben en de randvoorwaarden waar ze rekening mee moeten houden.

Zoals vastgesteld door de volgende partners:

Namens de gemeenten (VNG),
VNG ambassadeur Zorg en Veiligheid, Burgemeester
van Alphen aan den Rijn,

L. Spies

Namens de gemeenten (VNG),
VNG ambassadeur Zorg en Veiligheid,
Wethouder van Rotterdam,

S. de Langen

Namens het Openbaar Ministerie,
Hoofdofficier Oost-Nederland,

M. Kunst

Namens de 3 Reclasseringsorganisaties,
Directeur Reclassering Nederland,

J. Bac

Namens de Nationale Politie,
Politiechef Noord-Holland, portefeuillehouder
Zorg en veiligheid,

A. Schouten

Namens de Nederlandse GGZ,
Voorzitter van het bestuur,

J. Geel

Namens het ministerie van Justitie en Veiligheid,
Directeur Beschermen, Aanpakken en Voorkomen,

L. de Bie

Namens de Vereniging van Nederlandse
Gemeenten,
Directeur Inclusieve Samenleving,

A. Rabarison

Namens de Vereniging Gehandicaptenzorg
Nederland, Voorzitter van het bestuur,

B. van der Ham

Namens Jeugdzorg Nederland,
Bestuurslid,

A. Kruithof

Namens het ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,
Directeur Curatieve Zorg,

B. Westgren

Namens het ministerie van
Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
Directeur Jeugd,

M. Smit

Zoals vastgesteld door de volgende partners:

Namens het ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,
Directeur Maatschappelijke Ondersteuning,

M. Kleiboer

Namens Dienst Justitiële Inrichtingen,
Plaatsvervangend hoofd directeur,

M. Groothuizen

Namens de Raad voor de Kinderbescherming,
Algemeen directeur,

H. Elbers

Namens de Zorg- en
Veiligheidshuizen, Voorzitter
Landelijke Vereniging van Managers
Zorg- en Veiligheidshuizen,

K. van Duijvenbouden

Namens Veilig Thuis,
Voorzitter Landelijk Netwerk Veilig Thuis,

D. Maas

Vastgesteld in de landelijke stuurgroep Zorg en Veiligheid op 16 december 2020

